

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

УДК 323.21 (477)

DOI: 10.36550/2522-9230-2020-1-9-24-28

Юрах Віталій Михайлович,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри державно-правових дисциплін та адміністративного права
Центральноукраїнського державного педагогічного
університету імені Володимира Винниченка
e-mail: yuraxandko@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0003-1705-389X>

ОСОБЛИВІ ПРАВОВІ РЕЖИМИ МІСЦЕВИХ ВИБОРІВ ЗА ВИБОРЧИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ

Стаття присвячена аналізу правових режимів, що запроваджені Виборчим кодексом України та визначатимуть місцеві вибори 2020 року. У процесі дослідження проблем виборчого права обґрунтовано, що ефективне функціонування системи формування представницьких органів виконавчої влади сприяє виконанню всіх функцій всіх відповідних представницьких органів влади та місцевого самоврядування та забезпечення реалізації всіх прав та свобод людини як індивіда та суспільства в цілому. Науковцями доведено значиму роль виборчого процесу та відповідних правових режимів, що визначають стадії та процедури проведення місцевих виборів. Дослідження відповідних правових режимів набуває ще більшого значення та актуальності під час проведення адміністративно-територіальної реформи та створення об'єднаних територіальних громад. Отже, метою дослідження буде, зокрема: з'ясування стану виборчого законодавства, що регулює виборчий процес, виокремлення в його структурі відповідні правові режими та дати їм відповідну правову оцінку. Автором систематизовано та викладено різні правові режими, що розкривають відповідні стадії та процедури виборчого процесу, визначають статус суб'єктів виборчого процесу та особливу роль в цьому процесі виборчих комісій різного рівня. Відмічено, що складність цієї проблеми полягає у відсутності належної практики застосування положень виборчого кодексу. Відповідно, подрібнення його структури на окремі правові режими дозволить провести належний аналіз самостійних правових режимів, що розкриваються на різних стадіях виборчого процесу та визначити рівень проблемності застосування тих чи інших положень виборчого законодавства. Автор намагається розкрити критерії ефективності виборчого законодавства та запропонувати класифікацію комплексу показників, які у свою чергу дозволяють здійснити аналіз проблем застосування відповідних норм.

Ключові слова: правові режими, виборче право, виборча комісія, голосування, суб'єкт виборчого процесу.

Yurakh V. SPECIAL LEGAL REGIMES OF LOCAL ELECTIONS UNDER THE ELECTORAL CODE OF UKRAINE

The article is devoted to the analysis of the legal regimes introduced by the Electoral Code of Ukraine and which will determine the local elections in 2020. In the process of studying the problems of suffrage it is substantiated that the effective functioning of the system of formation of representative executive bodies contributes to the performance of all functions of all relevant representative bodies and local self-government and ensuring the realization of all human rights and freedoms as an individual and society as a whole. Scholars have proven the important role of the electoral process and the relevant legal regimes that determine the stages and procedures of local elections. The study of the relevant legal regimes becomes even more important and relevant during the administrative-territorial reform and the creation of united territorial communities.

Thus, the purpose of the study will be, in particular: to clarify the state of electoral legislation governing the electoral process, to identify the relevant legal regimes in its structure and to give them an appropriate legal assessment. The author systematizes and sets out various legal regimes that reveal the relevant stages and procedures of the election process, determine the status of the subjects of the election process and the special role of election commissions of different levels in this process. It is noted that the complexity of this problem is the lack of good practice in applying the provisions of the Electoral Code. Accordingly, the fragmentation of its structure into separate legal regimes will allow for a proper analysis of independent legal regimes that are revealed at different stages of the election process and determine the level of difficulty in applying certain provisions of election law. The author tries to reveal the criteria for the effectiveness of electoral legislation and propose a classification of a set of indicators, which in turn allow for an analysis of the problems of application of the relevant norms.

Key words: legal regimes, suffrage, election commission, voting, subject of the election process.

Постановка проблеми. Проблема ефективності виборчого права є відомою та широко дослідженою в наукових колах, підтвердженням чого може стати значна кількість наукових праць в цій сфері. Проте, з прийняття Виборчого кодексу України вказана проблематика набула нового значення та потребує відповідного наукового осмислення. Тривалий час Верховна Рада України не могла затвердити єдиний кодифікований акт, який би містив в собі відповідні режими проведення всіх видів виборів, передбачених Конституцією України. Не можна стверджувати, що Виборчий кодекс України прийнято не вчасно, проте

його впровадження та застосування на сучасному етапі розвитку державності викликає безліч запитань.

За часів незалежності Україна пережила низку реформ виборчої системи, які стосувалися правових режимів виборів Президента України, Верховної Ради України та місцевих рад. Проте, на превеликий жаль, можна констатувати, що жодна із реформ не мала відповідного результату. Виборча система зазнавала системної критики як з боку науковців, так і з боку громадськості як неефективна із виразними кризовими проявами. Підтвердженням вказаного може постати започаткована Офісом Президента України чергова реформа адміністративно-територіального устрою та продовжувана реформа добровільного об'єднання територіальних громад. Завданням, яке обрало керівництво країни є системне оновлення виборчої системи та формування на її основі дієвих та ефективних місцевих рад як представницьких органів управління. Відповідно, перед науковцями нагальною постає завдання всіх аспектів реформи управління місцевими органами влади та об'єднаними громадами, у тому числі в контексті справедливого порядку їх формування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Виборчий кодекс України прийнято 19 грудня 2019 року. Отже, вказаний документ є новелою виборчого законодавства. Його ефективність та дієвість досліджувалися в наукових джерелах України, де науковці намагалися всебічно проаналізувати всі аспекти цього без перебільшення визначального нормативного акту України у сфері конституційних засад функціонування представницьких органів влади. Йому приділяють увагу науковці різноманітних галузей, як то науковці сфери державного управління, соціологи, політологи, правники, філософи тощо. Серед них слід назвати наступних вчених: О. Зайчука, Д. Ковриженка, І. Панкевича, О. Фісуна та інших. Не применшуючи роль та значення наукових праць в досліджуваній проблематиці та їх вплив на розвиток наукової думки щодо виборчої системи нашої країни та її ефективності, а також відповідності міжнародним демократичним стандартам, тощо, слід вказати, що проблеми чинного Виборчого кодексу України та правових режимів місцевих виборів, які мають відбутися 25 жовтня 2020 року, на момент написання даної статті фактично не висвітлені у наукових джерелах та поодинокими є публікації із зазначених питань.

Роль місцевих виборів в контексті децентралізації та створення нових територіальних громад, а також у ході проведеної адміністративно-територіальної реформи важко переоцінити. Відповідно, правова наука повинна вчасно та ефективно відреагувати на вказані виклики та надати належну характеристику, яка має віддзеркалити позитивні та негативні аспекти Виборчого кодексу України. Означене вказує на актуальність та новизну відповідних наукових досліджень.

Мета статті – з'ясувати стан виборчого законодавства, що регламентує виборчий процес, виокремити в його структурі відповідні правові режими та дати їм відповідну правову оцінку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Місцеві вибори в Україні 25 жовтня 2020 року відбудуться в умовах децентралізації за новим територіально-адміністративним поділом, а також у новому форматі. Новий Виборчий кодекс України складається з 4-х книг, з яких Книга перша – загальні положення, Книга друга – Вибори Президента України, Книга третя – Вибори народних депутатів України, Книга четверта присвячена безпосередньо місцевим виборам [1].

На розкриття мети нашого дослідження акцентуємо увагу на ту частину згаданого документу, в якій визначено правові режими саме місцевих виборів. Проте, структура Виборчого кодексу України сформована таким чином, що не можна не досліджувати загальних засад виборчого законодавства, які обумовлюватимуть правові режими як то виборів Президента України, так і виборів народних депутатів та місцеві вибори.

Відповідно до ст. 20 Виборчого кодексу України, виборчий процес – це здійснення протягом встановленого цим Кодексом періоду часу суб'єктами, виборчих процедур, пов'язаних із підготовкою і проведенням відповідних виборів, встановленням та офіційним оголошенням (офіційним оприлюдненням) їх результатів. Він є безперервним та не може бути скасованим, зупиненим або перенесеним.

Відповідно до ст. 22 Виборчого кодексу України, суб'єктом виборчого процесу наразі є: 1) виборець, який має право голосу на відповідних виборах; 2) виборча комісія, уповноважена здійснювати підготовку і проведення відповідних виборів; 3) партія (організація партії), яка висунула кандидатів на відповідних виборах; 4) кандидат, зареєстрований для участі у відповідних виборах у відповідному порядку; 5) офіційний спостерігач від кандидата чи партії (організації партії) – суб'єкта відповідного виборчого процесу або від громадської організації, зареєстрований у відповідному порядку. Отже, виборчі правовідносини відбуваються між суб'єктами виборчого процесу відповідно до стадій виборчого процесу та на підставі окреслених виборчим кодексом процедур.

Загальними засадами Виборчого кодексу України визначено принципи територіальної організації виборів. Відповідно до ч. 2 ст. 25 Виборчого кодексу України систему територіальної організації місцевих виборів визначено згідно положень, розміщених у Розділі XXXIII Виборчого кодексу України. Відповідно до ст. 198 Виборчого кодексу України систему територіальної організації виборів депутатів складають: 1) єдиний республіканський багатомандатний виборчий округ; 2) територіальні виборчі округи; 3) виборчі дільниці. Щодо територіальних виборчих округів, то Виборчий кодекс України розділяє територіальну організацію виборів депутатів обласних, районних, районних у місті, а також міських, сільських, селищних рад в залежності від кількості виборців за математичним критерієм до 10 виборців, 10 тисяч і більше виборців. Також, визначено порядок територіальної організації виборів сільських, селищних та міських голів.

Окрему увагу у Виборчому кодексі України приділено особливому статусу виборчих комісій під час місцевих виборів. Відповідно до ст. 202 Виборчого кодексу України систему виборчих комісій, що здійснюють підготовку та проведення місцевих виборів, становлять: 1) Центральна виборча комісія, яка є виборчою комісією вищого рівня для всіх виборчих комісій з усіх місцевих виборів; 2) територіальні виборчі комісії: а) виборча комісія Автономної Республіки Крим; б) обласні виборчі комісії; в) районні виборчі комісії; г) міські виборчі комісії; ґ) районні у містах виборчі комісії (у містах з районним поділом); д) селищні, сільські виборчі комісії; 3) дільничні виборчі комісії.

На нашу думку, складним та суперечливим вдається режим формування виборчих комісій. Об'єктивно, існуватиме значний дисбаланс між членами виборчих комісій від правлячої партії та від опозиції у територіальних виборчих комісіях й на рівні окремих виборчих дільниць. Більшість експертів, посилаючись на складний досвід формування територіальних та дільничних виборчих комісій під час виборів Президента України у 2018 році, відмічали, що з урахуванням несформованої політичної структури на місцях провладна партія навряд чи зможе сформувати у відповідному складі свою частину квоти у виборчих комісіях різного рівня [2]. Опозиційні та «молоді» партії, або не мають відповідних ресурсів аби забезпечити належну роботу членів виборчих комісій або не мають відповідної кількості прихильників, які відповідають вимогам закону щодо членів виборчих комісій. Ускладнюватиме, на нашу думку, ситуацію із формуванням територіальних комісій ще й питання відповідності вимогам членів комісій, які згідно жеребкування потраплять до числа членів територіальних чи то дільничних комісій. Із практики роботи комісій під час виборчого процесу значна кількість членів комісій відмовляються від запропонованих посад або умов роботи в комісії, і тому у терміновому порядку доводиться терміново проводити заміни значного кола членів комісій.

Отже, відсутність механізму забезпечення у законодавстві про місцеві вибори справедливого представництва політичних сил у роботі виборчих комісій доводить наявність у чинному законі прогалин у правовому режимі формування складу комісій. Питання низької кваліфікаційної підготовки членів виборчих комісій та неякісного формування дільничних виборчих комісій негативно впливає на якість роботи виборчих комісій у день виборів та під час встановлення підсумків голосування. Не має на сьогоднішній день і розуміння, що питання оплати праці членів виборчих комісій на сьогодні буде належно забезпечено за рахунок державного бюджету України. Практика, коли суб'єкти виборчого процесу, зацікавлені у результаті виборів будуть фінансувати роботу членів виборчих комісій, особливо дільничних. А за умови наявності ризиків, що об'єктивні складнощі процесу голосування (питання новел форми виборчого бюлетеня) та значної кількості суб'єктів виборчого процесу можуть затягнути процес голосування та підрахунку голосів, - відповідно й навантаження на членів ДВК буде доволі значним. Зазначене, на нашу думку, не стимулюватиме досвідчених та грамотних членів комісій за мінімальної оплати залучення охоче писати заяви про згоду брати участь у роботі виборчих комісій.

На увагу заслуговує і правовий режим виборчих фондів. Аналіз відповідних положень Виборчого кодексу дає підстави стверджувати, що правовий режим цього інституту фактично не зазнав суттєвих змін, у порівнянні зі статусом, визначеним положеннями Закону України «Про місцеві вибори» від [3].

Відповідно до ст. 213 Виборчого кодексу України організація партії, яка висунула виборчий список, кандидат у депутати, кандидат на посаду сільського, селищного, міського голови для фінансування своєї виборчої кампанії, в тому числі передвиборної агітації можуть утворити власний виборчий фонд.

Виборчий фонд організації партії, яка висунула виборчий список має один накопичувальний рахунок, на який надходять кошти для фінансування виборчої кампанії, а також поточні рахунки, з яких здійснюється фінансування витрат на виборчу кампанію. На поточні рахунки виборчого фонду організації партії кошти надходять виключно з накопичувального рахунку виборчого фонду. Підставою для відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду організації партії є копія рішення територіальної виборчої комісії про реєстрацію кандидатів у депутати, включених до виборчого списку від організації партії. Підставою для відкриття поточного рахунку виборчого фонду організації партії є довідка банку про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду організації партії.

Виборчий фонд кандидата у депутати, кандидата на посаду сільського, селищного, міського голови має один поточний рахунок, на який надходять кошти для фінансування виборчої кампанії. Підставою для відкриття поточного рахунку виборчого фонду є копія рішення територіальної виборчої комісії про реєстрацію відповідного кандидата або про реєстрацію кандидатів у депутати, включених до виборчого списку організації партії.

Порядок відкриття і закриття рахунків виборчого фонду організації партії, кандидата встановлено Національним банком України за погодженням з Центральною виборчою комісією не пізніше як за п'ятдесят днів до дня чергових виборів Постановою НБУ 15.07.2020 № 102 [4].

Згідно зі ст. 215 Виборчого кодексу України, виборчий фонд організації партії, яка висунула виборчий список кандидатів, формується за рахунок власних коштів організації партії, внесків кандидатів, включених до виборчого списку кандидатів у депутати від цієї організації партії, а також добровільних внесків фізичних осіб.

Виборчий фонд кандидата у депутати, кандидата на посаду сільського, селищного, міського голови, висунутого організацією партії, формується за рахунок його власних коштів, добровільних внесків фізичних осіб, а також за рахунок коштів відповідної організації партії.

Виборчий фонд кандидата у депутати в багатомандатному виборчому окрузі, кандидата на посаду сільського, селищного, міського голови, висунутого шляхом самовисування, формується за рахунок його власних коштів та добровільних внесків фізичних осіб.

Власні кошти організації партії, кандидата в депутати, кандидата на посаду сільського, селищного, міського голови, які перераховуються на рахунок виборчого фонду, не підлягають обмеженням за сумою і кількістю перерахувань.

Відповідно до ч. 2 ст. 215 Виборчого кодексу України передбачає, що розмір добровільного внеску однієї фізичної особи до одного виборчого фонду не може перевищувати десяти розмірів мінімальної заробітної плати. При цьому, згідно із ч. 3 ст. 215 Виборчого кодексу України, забороняється робити добровільні внески до виборчого фонду: 1) іноземцям та особам без громадянства; 2) анонімним жертводавцям; 3) юридичним особам, їх філіям і представництвам.

Суб'єкти виборчого процесу, що відкрили рахунки виборчого фонду призначають відповідних розпорядників рахунків виборчих фондів. Вказані особи зобов'язані подати до відповідних територіальних виборчих комісій проміжні та остаточні фінансові звіти, за формою, встановленою Центральною виборчою комісією, у строки встановлені законом.

Аналіз фінансових звітів здійснює територіальна виборча комісія. У разі виявлення в ході аналізу фінансових звітів ознак порушення вимог законодавства територіальна виборча комісія зобов'язана у п'ятиденний строк з дня виявлення відповідних ознак письмово повідомити про це відповідні органи, уповноважені забезпечити притягнення осіб, які вчинили порушення вимог законодавства, до передбаченої законом відповідальності. Форми фінансових звітів, передбачених цією статтею, а також порядок проведення їх аналізу встановлюються Центральною виборчою комісією за погодженням із Національним агентством з питань запобігання корупції [5].

Варто зауважити, що на цьому етапі розвитку виборчого законодавства вперше сформовано інститут виборчого фонду, що дозволяє всім зацікавленим суб'єктам перевірити законність надходження та використання коштів. Цьому сприяє й законодавство про політичні партії [6].

Висновки. Проведений аналіз дає підстави зробити наступні висновки. З кожним наступним кроком на шляху оптимізації законодавства про місцеві вибори здійснюються позитивні зміни правових режимів, у т. ч. територіальної організації виборів, статусу виборчих комісій, та порядку їх формування. Проблеми, які об'єктивно матимуть місце під час виборчого процесу законодавчо відкориговані. Рівень мінімізації ризиків зриву виборів багато в чому залежать від ефективного управління Центральною виборчою комісією. Позитивом правового режиму виборчих фондів суб'єктів є формування механізму суцільного контролю за фінансовими показниками та встановлення чітких меж граничних розмірів виборчих фондів, що наближує виборчі стандарти у цій сфері до стандартів провідних виборчих систем світу, де визнається паритет можливостей учасників виборчих перегонів. Іншими словами, законодавець спромігся змінити сталу тенденцію, що мала місце у попередніх виборах, де відбувалося засилля політичної реклами та агітації заможніших суб'єктів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

- 1.Виборчий кодекс України від 19 грудня 2020 р. *Голос України* від 28.12.2019 р. № 251.
- 2.Тарасенко Н. Особливості підготовки та проведення місцевих виборів-2020 в оцінках експертів URL: <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2020/ukr10.pdf>.
- 3.Про місцеві вибори: Закон України від 14.07.2015 р. *Відомості Верховної Ради України* від 18.09.2015. 2015 р. № 37-38, стор. 1786, стаття 366.
- 4.Про затвердження Порядку відкриття і закриття рахунків виборчих фондів: Постанова Правління НБУ від 15.07.2020 р. № 102 *Офіційний вісник України* від 04.08.2020. 2020 р., № 60, стор. 488, стаття 1957, код акта 100173/2020
- 5.Про форми фінансових звітів про надходження і використання коштів виборчих фондів політичних партій, кандидати в народні депутати України від яких зареєстровані в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, та кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах, порядок їх складання, надсилання та проведення аналізу: Постанова ЦВК від 14 червня 2019 року № 1010 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v1010359-19#Text>
- 6.Про політичні партії в Україні: Закон України від 5.04.2001 р. *Урядовий кур'єр* від 28.04.2001 р.

REFERENCES:

- 1.Electoral Code of Ukraine. (2020, December 19). *Holos Ukrainy*, 251 [in Ukrainian].
- 2.Tarasenko, N. (2020). Features of preparation and conduct of local elections-2020 in the assessments of experts. Retrieved from: <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2020/ukr10.pdf> [in Ukrainian].
- 3.Law of Ukraine On local elections. (2015, September 18). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 37-38, 366 [in Ukrainian].
- 4.On approval of the Procedure for opening and closing election fund accounts. (2020). Resolution of the NBU Board from 15th July 2020 № 102. *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 60, 1957 [in Ukrainian].

5. On the forms of financial reports on the receipt and use of election funds of political parties whose candidates for deputies of Ukraine are registered in the national multi-member constituency, and candidates for deputies of Ukraine in single-member constituencies, the procedure for compiling, sending and analyzing. (2019). CEC Resolution of June 14, 2019 № 1010. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v1010359-19#Text> [in Ukrainian].

6. Law of Ukraine On political parties in Ukraine. (2001, April 5). *Uriadovi kurier*, 77 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 8.06.2020

УДК 352.075

DOI: 10.36550/2522-9230-2020-1-9-28-32

Ковальчук Юлія Миколаївна,
*аспірантка кафедри державно-правових дисциплін
та адміністративного права факультету історії та права
Центральноукраїнського державного педагогічного
університету імені Володимира Винниченка*
e-mail: yuliia_kovalchuk@i.ua
<https://orcid.org/0000-0002-7817-4436>

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКОНАВЧИХ ОРГАНІВ МІСЦЕВИХ РАД НА БАЗОВОМУ РІВНІ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена характеристиці нормативно-правового забезпечення діяльності виконавчих органів місцевих рад на базовому рівні в Україні. Досліджено генезу та правову природу самих виконавчих органів місцевих рад на базовому рівні в Україні, конституційні та адміністративно-правові засади регулювання відносин в діяльності відповідних виконавчих органів. Дослідження відповідних положень публічного права набуває ще більшого значення та актуальності під час проведення адміністративно-територіальної реформи та створення об'єднаних територіальних громад. Отже, метою дослідження буде, зокрема: з'ясування стану муніципального законодавства, що регулює діяльність виконавчих органів місцевих рад на базовому рівні, частково питання їх формування та принципи їх діяльності, визначення його ефективності та відповідних проблем нормативно-правового забезпечення. Автором систематизовано та викладено різні рівні правового регулювання, що розкривають відповідні елементи механізму правового регулювання та процедури формування виконавчих органів та встановлення форм їхньої відповідальності в процесі та під час діяльності. Відмічено, що складність цієї проблеми полягає у відсутності повноцінного інституту правового регулювання виконавчих органів місцевих рад базового рівня. Відповідно, визначення його генези, подрібнення його структури на окремі правові елементи дозволить провести належний аналіз положень. Автор намагається розкрити критерії ефективності муніципального законодавства та запропонувати класифікацію нормативно-правових актів, які у свою чергу дозволяють здійснити належний аналіз проблем правового регулювання діяльності виконавчих органів місцевих рад на базовому рівні в Україні.

Ключові слова: базовий рівень, виконавчі органи, місцева рада, правове регулювання, територіальні громади.

Kovalchuk Y. REGULATORY AND LEGAL SUPPORT OF ACTIVITIES OF EXECUTIVE BODIES OF LOCAL COUNCILS AT THE BASIC LEVEL IN UKRAINE

The article is devoted to the characteristics of regulatory and legal support for the activities of executive bodies of local councils at the basic level in Ukraine. The genesis and legal nature of the executive bodies of local councils at the basic level in Ukraine, constitutional and administrative-legal principles of regulation of relations in the activities of the relevant executive bodies are studied. The study of the relevant provisions of public law becomes even more important and relevant during the administrative-territorial reform and the creation of united territorial communities. Thus, the purpose of the study will be, in particular: to clarify the state of municipal legislation governing the activities of executive bodies of local councils at the grassroots level, in part their formation and principles of their activities, to determine its effectiveness and relevant regulatory issues. The author systematizes and sets out different levels of legal regulation, which reveal the relevant elements of the mechanism of legal regulation and procedures for the formation of executive bodies and the establishment of forms of their responsibility in the process and during activities. It is noted that the complexity of this problem is the lack of a full-fledged institution of legal regulation of executive bodies of local councils at the basic level. Accordingly, determining its genesis, fragmenting its structure into separate legal elements will allow for a proper analysis of the provisions. The author tries to reveal the criteria of effectiveness of municipal legislation and propose a classification of regulations, which in turn allow for a proper analysis of the problems of legal regulation of the executive bodies of local councils at the basic level in Ukraine.

Key words: basic level, executive bodies, local council, legal regulation, territorial communities.

Постановка проблеми. На сучасному етапі в публічному праві нашої правової системи відбуваються суттєві зміни. Окреслена дослідженням сфера правового регулювання діяльності виконавчих органів місцевих рад потребує подальшого реформування, адже саме на вказані органи покладається суттєві повноваження та перспективи в контексті реформування муніципальних утворень та створення